Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

4 päivänä helmikuuta 2014*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Vaatimusten mukauttaminen — Määräaika — Ilmeinen arviointivirhe — Perusteluvelvollisuus — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Puolustautumisoikeudet

Yhdistetyissä asioissa T-174/12 ja T-80/13,

Syrian Lebanese Commercial Bank SAL, kotipaikka Beirut (Libanon), edustajinaan asianajajat P. Vanderveeren, L. Defalque ja T. Bontinck,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään G. Étienne ja S. Cook,

vastaajana,

joissa vaaditaan kumoamaan osittain ensinnäkin Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 [32] artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 23.1.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 55/2012 (EUVL L 19, s. 6), toiseksi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/782/YUTP täytäntöönpanosta 23.1.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2012/37/YUTP (EUVL L 19, s. 33), kolmanneksi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2011/782 kumoamisesta 29.11.2012 annettu neuvoston päätös 2012/739/YUTP (EUVL L 330, s. 21), neljänneksi asetuksen N:o 36/2012 32 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 29.11.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1117/2012 (EUVL L 330, s. 9), viidenneksi kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden ilmoittamisesta kantajalle tehdyt päätökset, jotka sisältyivät 24.1.2012 ja 30.11.2012 päivättyihin neuvoston kirjeisiin, kuudenneksi päätöksen 2012/739 muuttamisesta 28.2.2013 annettu neuvoston päätös 2013/109/YUTP (EUVL L 58, s. 8), seitsemänneksi asetuksen N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 22.4.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 363/2013 (EUVL L 111, s. 1) ja kahdeksanneksi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 31.5.2013 annettu neuvoston päätös 2013/255/YUTP (EUVL L 147, s. 14), siltä osin kuin nämä toimet vaikuttavat kantajan tilanteeseen,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit G. Berardis (esittelevä tuomari) ja C. Wetter,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.9.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

1 Kantaja Syrian Lebanese Commercial Bank SAL on libanonilainen pankki, josta 84,2 prosenttia on Syyrian valtiolle kuuluvan Commercial Bank of Syrian (jäljempänä CBS) omistuksessa.

2 Euroopan unionin neuvosto antoi 9.5.2011 SEU 29 artiklan nojalla päätöksen 2011/273/YUTP Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 121, s. 11). Päätöksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan kaikki siviiliväestön väkivaltaisista tukahduttamistoimista Syyriassa vastuussa oleville henkilöille sekä näitä henkilöitä lähellä oleville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille taikka yhteisöille kuuluvat taikka näiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään. Jäädyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään tämän artiklan muissa kohdissa. Päätöksen 2011/273 5 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto laatii luettelon näistä henkilöistä.

3 Neuvosto antoi SEUT 215 artiklan 2 kohdan ja päätöksen 2011/273 nojalla 9.5.2011 myös asetuksen (EU) N:o 442/2011 Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 121, s. 1). Asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kaikki liitteessä II lueteltujen luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten hallussa, omistuksessa, hallinnassa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään.

4 Päätöksen 2011/273 muuttamisesta 13.10.2011 annetulla neuvoston päätöksellä 2011/684/YUTP (EUVL L 269, s. 33) CBS merkittiin päätöksen 2011/273 liitteeseen II seuraavin perusteluin:

”Valtion omistama pankki, joka antaa rahoitustukea hallinnolle.”

5 Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2011/273 kumoamisesta 1.12.2011 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2011/782/YUTP (EUVL L 319, s. 56) pysytettiin CBS:ää koskevat rajoittavat toimenpiteet, ja CBS mainitaan päätöksen 2011/782 liitteessä II.

6 Päätöksen 2011/782 täytäntöönpanosta 23.1.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/37/YUTP (EUVL L 19, s. 33) kantajan nimi lisättiin päätöksen 2011/782 liitteeseen I seuraavin perusteluin:

”Jo luetteloon merkityn [CBS:n] tytäryhtiö. Osallistuu hallinnon rahoittamiseen.”

7 Asetuksen N:o 442/2011 muuttamisesta 13.10.2011 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 1011/2011 (EUVL L 269, s. 18) CBS lisättiin asetuksen N:o 442/2011 liitteeseen IIa samoin perusteluin kuin päätöksessä 2011/684.

8 Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen N:o 442/2011 kumoamisesta 18.1.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 36/2012 (EUVL L 16, s. 1) pysytettiin CBS:ää koskevat rajoittavat toimenpiteet, ja sen nimi mainitaan asetuksen N:o 36/2012 liitteessä II.

9 Asetuksen N:o 36/2012 [32] artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 23.1.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 55/2012 (EUVL L 19, s. 6) kantajan nimi lisättiin asetuksen N:o 36/2012 liitteeseen II samoin perusteluin kuin täytäntöönpanopäätöksessä 2012/37.

10 Neuvosto lähetti 24.1.2012 kantajalle kirjeen (jäljempänä 24.1.2012 päivätty kirje), jossa todetaan seuraavaa:

”Tällä kirjeellä ilmoitetaan, että neuvosto – – on päättänyt, että yhtiönne on merkittävä täytäntöönpanopäätöksellä [2012/37] täytäntöön pannun päätöksen [2011/782] liitteessä I ja täytäntöönpanoasetuksella [N:o 55/2012] täytäntöön pannun asetuksen [N:o 36/2012] liitteessä II olevaan henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon. Syyt, joiden vuoksi on perusteltua, että teidät merkitään luetteloon, mainitaan kyseisten liitteiden vastaavissa kohdissa.

Liitteenä on jäljennös täytäntöönpanopäätöksestä ja -asetuksesta, joilla yhtiönne merkitään edellä mainittuun luetteloon – –”

11 Kantaja on ilmoittanut vastaanottaneensa kirjeen 8.2.2012.

12 Lisäksi neuvosto julkaisi 24.1.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille ja yhteisöille, joihin sovelletaan päätöksessä 2011/782, sellaisena kuin se on täytäntöönpantuna täytäntöönpanopäätöksellä 2012/37, ja asetuksessa N:o 36/2012, sellaisena kuin se on täytäntöönpantuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 55/2012, tarkoitettuja rajoittavia toimenpiteitä (EUVL C 19, s. 5).

13 Ilmoituksen mukaan asianomaiset henkilöt ja yhteisöt voivat esittää neuvostolle pyynnön, että neuvosto harkitsisi uudelleen päätöstään sisällyttää heidät edellä olevassa 12 kohdassa mainittujen tointen liitteissä oleviin luetteloihin. Pyynnön tueksi on liitettävä asianmukaiset asiakirjat.

14 Kantaja pyysi 15.2.2012 päivätyssä kirjeessään, että neuvosto harkitsisi uudelleen päätöstään, ja pyynnössään yhtäältä kiisti osallistuneensa Syyrian hallinnon rahoittamiseen ja toisaalta vaati oikeutta tutustua neuvostolla olevaan sitä koskevaan näyttöön sekä kuulemisen järjestämistä. Koska neuvosto ei vastannut kirjeeseen, kantaja toisti pyynnön 4.4.2012.

15 Neuvosto antoi 3.7.2012 päivätyllä kirjeellään ensinnäkin kantajalle tiedoksi otteen neuvoston pääsihteeristön jäsenvaltioiden valtuuskunnille osoittamasta muistiosta, jonka liitteenä oli asiakirja, jonka perusteella kantaja oli merkitty niiden henkilöiden luetteloon, joita Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet koskevat (jäljempänä 3.7.2012 tiedoksi annetut asiakirjat tai asiakirjat, jotka annettiin tiedoksi 3.7.2012), ja toiseksi kieltäytyi järjestämästä kantajalle virallista kuulemista, koska mahdollisuutta esittää kirjallisia huomautuksia oli pidettävä riittävänä.

16 Kantaja pyysi 7.11.2012 päivätyllä kirjeellään, että sen tilannetta harkittaisiin toistamiseen uudelleen.

17 Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2011/782 kumoamisesta 29.11.2012 annetulla neuvoston päätöksellä 2012/739/YUTP (EUVL L 330, 3. 21) pysytettiin kantajaan ja CBS:ään sovellettavat rajoittavat toimenpiteet, ja kantaja mainitaan päätöksen 2012/739 liitteessä I.B ja CBS liitteessä II.

18 Päätöstä 2012/739 sovellettiin sen 31 artiklan mukaan 1 päivään maaliskuuta 2013.

19 Asetuksen N:o 36/2012 32 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta 29.11.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1117/2012 (EUVL L 330, s. 9) asetuksen N:o 36/2012 liitteeseen II lisättiin muiden henkilöiden nimiä ja poistettiin yhden nimi siitä.

20 Neuvosto lähetti 30.11.2012 kantajan edustajille kirjeen, jossa todetaan seuraavaa:

”Tällä kirjeellä ilmoitetaan, että neuvosto – – on päättänyt, että päämiehenne on edelleen merkittynä päätöksen [2012/739] liitteissä I ja II sekä täytäntöönpanoasetuksella [N:o 1117/2012] täytäntöön pannun asetuksen [N:o 36/2012] liitteissä II ja II a olevaan henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon. Syyt, joiden vuoksi on perusteltua, että päämiehenne merkitään luetteloon, mainitaan kyseisten liitteiden vastaavissa kohdissa.

Liitteenä on jäljennös neuvoston päätöksestä, joka koskee päämiehenne merkitsemistä edellä mainittuun luetteloon.

– –

Kiinnitämme vielä huomiotanne siihen, että neuvoston päätös voidaan riitauttaa [unionin yleisessä tuomioistuimessa].”

21 Kantaja on ilmoittanut vastaanottaneensa kirjeen 3.12.2012.

22 Lisäksi neuvosto julkaisi 30.11.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille ja yhteisöille, joihin sovelletaan päätöksessä 2012/739 ja asetuksessa N:o 36/2012, sellaisena kuin se on täytäntöönpantuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 1117/2012, tarkoitettuja rajoittavia toimenpiteitä (EUVL C 370, s. 6); ilmoitus on pääasiallisesti saman sisältöinen kuin edellä 12 ja 13 kohdassa mainittu ilmoitus.

23 Kantaja riitautti neuvostolle osoittamassaan 14.12.2012 päivätyssä kirjeessään pysyttämisensä Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luettelossa, sellaisena kuin tämä seurasi edellä 17 ja 19 kohdassa mainituista toimista, ja vaati oikeutta tutustua neuvostolla olevaan sitä koskevaan näyttöön sekä kuulemisen järjestämistä.

24 Neuvosto reagoi 28.1.2013 päivätyssä kirjeessään kantajan 7.11.2012 esittämään pyyntöön ja hylkäsi kantajan väitteet, joiden mukaan se olisi riippumaton CBS:stä, ja vahvisti, että kantajan ja Syyrian hallinnon rahoittamisen välillä on yhteys.

25 Neuvosto vastasi 6.3.2013 päivätyssä kirjeessään kantajan 14.12.2012 esittämään vaatimukseen. Tässä yhteydessä neuvosto ilmoitti kantajalle yhtäältä, että kantajan pysyttäminen Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloissa perustui asiakirjoihin, joista kantaja oli jo saanut jäljennöksen, ja toisaalta, ettei neuvostolla ollut mitään velvollisuutta kutsua kantajaa kuultavaksi.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

26 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.12.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-174/12 ja jossa se vaatii erityisesti täytäntöönpanoasetuksen N:o 55/2012 ja täytäntöönpanopäätöksen 2012/37 kumoamista, siltä osin kuin nämä toimet koskevat sitä.

27 Kirjallinen käsittely päätettiin 20.11.2012.

28 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.2.2013 toimittamallaan asiakirjalla toisen kanteen, joka kirjattiin asiannumerolla T-80/13 ja jossa se vaatii erityisesti päätöksen 2012/739 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1117/2012 kumoamista, sitä osin kuin nämä toimet koskevat sitä.

29 Asian T-80/13 kanteen liitteenä oli unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan mukainen hakemus asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä (jäljempänä nopeutettua menettelyä koskeva hakemus).

30 Kantajan vaatimuksesta neuvosto toimitti 18.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon asiaa T-174/12 koskevana uutena todisteena Banque du Libanin pääjohtajan neuvostolle osoittaman 2.10.2012 päivätyn kirjeen, joka koski kyseisen pankin kantajaan kohdistamia toimenpiteitä (jäljempänä pääjohtajan kirje).

31 Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 22.2.2013 tekemällä päätöksellä pääjohtajan kirje liitettiin asian T-174/12 asiakirja-aineistoon ja kantajalle asetettiin määräaika, jonka kuluessa se voi lausua tästä seikasta.

32 Kantaja ei toimittanut asetetussa määräajassa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon huomautuksia pääjohtajan kirjeestä.

33 Neuvosto toimitti 7.3.2013 huomautuksensa nopeutettua menettelyä koskevasta hakemuksesta ja vaati niissä hakemuksen hylkäämistä.

34 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) hylkäsi nopeutettua menettelyä koskevan hakemuksen 13.3.2013 tekemällään päätöksellä.

35 Asian T-80/13 kirjallinen käsittely päätettiin 18.6.2013, kun vastine oli toimitettu, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan nojalla, ettei toinen kirjelmien vaihto ollut tarpeen.

36 Neuvosto esitti edellä mainitussa vastineessa epäilyjä siitä, täyttyvätkö kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, siltä osin kuin se kohdistuu täytäntöönpanoasetukseen N:o 1117/2012.

37 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.5.2013 toimittamassaan kirjelmässä, että se saisi mukauttaa asiassa T-80/13 esittämiään vaatimuksia, jotta kumoamisvaatimus kohdistuisi myös päätöksen 2012/739 muuttamisesta 28.2.2013 annettuun neuvoston päätökseen 2013/109/YUTP (EUVL L 58, s. 8), siltä osin kuin tällä pidennetään päätöksen 2012/739 voimassaoloa 1.6.2013 saakka (jäljempänä ensimmäinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö).

38 Neuvosto ilmoitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.6.2013 toimittamassaan kirjeessä, ettei sillä ollut huomautuksia ensimmäisestä vaatimusten mukauttamista koskevasta pyynnöstä.

39 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.7.2013 toimittamassaan kirjelmässä jälleen, että se saisi mukauttaa asiassa T-80/13 esittämiään vaatimuksia, jotta kumoamisvaatimus kohdistuisi myös asetuksen N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 22.4.2013 annettuun neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 363/2013 (EUVL L 111, s. 1) ja Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 31.5.2013 annettuun neuvoston päätökseen 2013/255/YUTP (EUVL L 147, s. 14), siltä osin kuin nämä toimet, joiden liitteenä olevissa luetteloissa mainitaan kantajan nimi, vaikuttavat sen tilanteeseen (jäljempänä toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö).

40 Unionin yleinen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn asioissa T-174/12 ja T-80/13.

41 Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtaja antoi neuvoston pyynnöstä ja kantajaa kuultuaan 15.7.2013 määräyksen, jolla asiat T-174/12 ja T-80/13 yhdistettiin työjärjestyksen 50 artiklan nojalla suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

42 Neuvosto huomautti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.7.2013 toimittamassaan kirjelmässä, että on katsottava, että toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö on täytäntöönpanoasetusta N:o 363/2013 koskevilta osin esitetty myöhässä, joten se on jätettävä tutkimatta.

43 Kantaja esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.8.2013 toimittamassaan kirjelmässä huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä, jonka neuvosto oli esittänyt kantajan toisesta vaatimusten mukauttamista koskevasta pyynnöstä. Huomautukset liitettiin asiakirja-aineistoon unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtajan 5.9.2013 tekemällä päätöksellä.

44 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin kuultiin 12.9.2013 pidetyssä istunnossa.

45 Kantaja vaatii asiassa T-174/12, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa täytäntöönpanoasetuksen N:o 55/2012 1 artiklan ja tämän asetuksen liitteessä olevan 27 kohdan, siltä osin kuin kantajan nimi on lisätty asetuksen N:o 36/2012 liitteeseen II

— kumoaa täytäntöönpanopäätöksen 2012/37 1 artiklan ja tämän päätöksen liitteessä olevan 27 kohdan, siltä osin kuin kantajan nimi on lisätty päätöksen 2011/273 liitteeseen II

— siltä osin kuin se on tarpeen, kumoaa neuvoston 24.1.2012 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen ja

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

46 Kun otetaan huomioon ensimmäinen ja toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö, kantaja vaatii asiassa T-80/13, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa päätöksen 2012/739 25 artiklan ja liitteen I.B, siltä osin kuin kantajan nimi mainitaan tämän liitteen 34 kohdassa

— kumoaa täytäntöönpanoasetuksen N:o 1117/2012 1 artiklan, siltä osin kuin siitä seuraa, että kantajan nimi pysytetään asetuksen N:o 36/2012 liitteessä II täytäntöönpanoasetuksen N:o 55/2012 1 artiklan ja viimeksi mainitun asetuksen liitteessä olevan 27 kohdan nojalla

— siltä osin kuin se on tarpeen, kumoaa neuvoston 30.11.2012 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen

— kumoaa päätöksen 2013/109, siltä osin kuin siinä säädetään, että päätöstä 2012/739 sovelletaan 1.6.2013 saakka

— kumoaa täytäntöönpanoasetuksen N:o 363/2013 ja päätöksen 2013/255, siltä osin kuin ne vaikuttavat kantajan tilanteeseen, ja

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

47 Neuvosto vaatii molemmissa asioissa, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteet ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

48 Kun asianosaiset ovat vastanneet istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin, kantaja on ensinnäkin myöntänyt, että se on tehnyt asian T-174/12 toisessa vaatimuksessa kirjoitusvirheen viitatessaan siinä päätökseen 2011/273 päätöksen 2011/782 sijasta, toiseksi kantaja on luopunut tästä vaatimuksesta, koska viimeksi mainittu päätös on kumottu, ja kolmanneksi neuvosto on täsmentänyt, että se luopuu esittämästä epäilyjä (ks. edellä 36 kohta) siitä, täyttyvätkö kantajan asiassa T-80/13 esittämän toisen vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, kun otetaan huomioon erityisesti, että täytäntöönpanoasetus N:o 1117/2012 oli annettu tiedoksi kantajalle.

49 Nämä asianosaisten toteamukset on merkitty istunnon pöytäkirjaan.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

Ensimmäinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö

50 Kantaja haluaa ensimmäisellä vaatimusten mukauttamista koskevalla pyynnöllään laajentaa kumoamiskanteensa ulottuvuutta niin, että kanne kohdistuisi myös päätökseen 2013/109, jolla päätöksen 2012/739 soveltamisaikaa jatkettiin 1 päivästä maaliskuuta 2013 1 päivään kesäkuuta 2013.

51 Tästä on muistettava, että kun alun perin riitautettu toimi korvataan oikeudenkäynnin aikana toisella samaa asiaa koskevalla toimella, tätä tointa on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Ei nimittäin voida sallia, että unionin toimielin tai elin voisi johonkin sen toimeen kannekirjelmässä kohdistetuista arvosteluista selviytyäkseen mukauttaa kyseistä tointa tai korvata sen uudella ja vedota oikeudenkäynnin aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää tointa tai esittää tätä vastaan lisävaatimuksia ja -perusteita (asia 14/81, Alpha Steel v. komissio, tuomio 3.3.1982, Kok., s. 749, 8 kohta ja asia T-200/11, Al Matri v. neuvosto, tuomio 28.5.2013, 80 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

52 Vaatimusten mukauttamista koskevan pyynnön tutkittavaksi ottaminen edellyttää lisäksi, että pyyntö esitetään SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätyssä kahden kuukauden kanneajassa, jota pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä, siten kuin työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdassa määrätään. Kanteen nostamisen määräaika on nimittäin ehdoton, ja unionin tuomioistuinten on sovellettava sitä varmistaakseen, että oikeusvarmuus ja oikeussubjektien yhdenvertaisuus lain edessä toteutuvat (asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok., s. I-439, 101 kohta). Tuomioistuinten on siten tutkittava tarvittaessa omasta aloitteestaan, onko kyseistä määräaikaa noudatettu (asia T-301/11, Ben Ali v. neuvosto, määräys 11.1.2012, 16 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

53 Tässä tapauksessa päätöksellä 2013/109 on erityisesti korvattu päätöksen 2012/739 31 artiklan sanamuoto niin, että tämän mukaan päätöstä sovelletaan 1.6.2013 saakka eikä vain 1.3.2013 saakka, kuten alun perin oli säädetty. Vaikka päätöksellä 2013/109 ei ole korvattu päätöstä 2012/739, on katsottava, että viimeksi mainittua päätöstä on edellä 51 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetuin tavoin ”mukautettu” sen ajallisen soveltamisalan muuttamiseksi. Tällainen oikeudenkäynnin kohteena olevan toimen mukauttaminen on peruste kantajan vaatimusten mukauttamiselle (ks. vastaavasti edellä 51 kohdassa mainittu asia Al Matri v. neuvosto, tuomion 81 kohta).

54 Näin ollen on katsottava, että päätökseen 2013/109 kohdistetut vaatimukset, jotka toimitettiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.5.2013 eli kumoamiskanteen nostamiselle asetetun määräajan sisällä, voidaan ottaa tutkittaviksi. Kyseistä päätöstä, joka annettiin 28.2.2013 ja julkaistiin Euroopan

unionin virallisessa lehdessä 1.3.2013, ei nimittäin ollut annettu kantajalle tiedoksi sen enempää erikseen kuin ilmoituksen julkaisemisella siihen mennessä, kun kantaja esitti vaatimusten mukauttamista koskevan pyyntönsä.

Toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö

55 Kantaja haluaa toisella vaatimusten mukauttamista koskevalla pyynnöllään laajentaa kumoamiskanteensa ulottuvuutta niin, että kanne kohdistuisi myös täytäntöönpanoasetukseen N:o 363/2013 ja päätökseen 2013/255.

56 Neuvosto ei vastusta toisen vaatimusten mukauttamista koskevan pyynnön osaa, joka koskee päätöstä 2013/255, mutta väittää, että täytäntöönpanoasetukseen N:o 363/2013 kohdistuvaa pyynnön osaa ei voida ottaa tutkittavaksi, koska se on esitetty myöhässä. Neuvosto muistuttaa tästä, että se julkaisi 23.4.2013 Euroopan unionin virallisessa lehdessä paitsi kyseisen täytäntöönpanoasetuksen myös ilmoituksen henkilöille ja yhteisöille, joihin sovelletaan päätöksessä 2012/739, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/185/YUTP, ja asetuksessa N:o 36/2012, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön täytäntöönpanoasetuksella N:o 363/2013, säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä (EUVL C 115, s. 5; jäljempänä 23.4. julkaistu ilmoitus). Neuvosto väittää unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-478/11 P–C-482/11 P, Gbagbo ym. vastaan neuvosto, 23.4.2013 antamaan tuomioon viitaten, että määräaika, jonka kuluessa kantajan oli mukautettava vaatimuksiaan sisällyttääkseen tämän täytäntöönpanoasetuksen niihin, oli alkanut kulua siitä, kun ilmoitus julkaistiin 23.4., ja päättynyt 3.7.2013. Neuvoston mukaan tähän tapaukseen ei voida soveltaa työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa, jossa määrätään, että jos määräaika, jota sovelletaan toimielinten antamista toimista nostettaviin kanteisiin, alkaa kulua säädöksen julkaisemisesta, määräajan lasketaan alkavan kulua säädöksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä seuraavan 14. päivän päätyttyä.

57 Kantaja kiistää neuvoston oikeudenkäyntiväitteen.

58 Edellä 51 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on ensinnäkin katsottava, että toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi päätöstä 2013/255 koskevilta osin. Tämä päätös, jonka mukaan Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet koskevat edelleen kantajaa, on nimittäin annettu 31.5.2013 ja julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 1.6.2013. Toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö, joka on toimitettu unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.7.2013, on näin ollen esitetty kyseistä päätöstä koskevassa kanneajassa.

59 Siltä osin kuin on toiseksi kysymys oikeudenkäyntiväitteestä, jonka neuvosto on esittänyt täytäntöönpanoasetuksen N:o 363/2013 kumoamista koskevasta vaatimuksesta, joka sisältyy toiseen vaatimusten mukauttamista koskevaan pyyntöön, on huomautettava, että edellä 56 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Gbagbo ym. vastaan neuvosto annetun tuomion 61 ja 62 kohdasta ilmenee, että kyseiseen tuomioon johtaneeseen asiaan sovellettavien määräysten mukaan silloin, kun tointa, jossa otetaan käyttöön tai pysytetään asianomaiseen kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä, on mahdotonta antaa erikseen tiedoksi asianomaiselle, määräaika tointa koskevan kanteen nostamiselle alkaa kulua ilmoituksen julkaisemisesta.

60 Sovellettaessa näitä periaatteita käsiteltävään asiaan on ensinnäkin muistutettava, että asetuksen N:o 36/2012 32 artiklan 2 kohdan säännös vastaa asiallisesti säännöstä, jota unionin tuomioistuin tulkitsi edellä 56 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Gbagbo ym. vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, ja tästä säännöksestä ilmenee, että neuvoston on annettava asianomaisiin sovellettavia rajoittavia toimenpiteitä koskeva päätöksensä näille tiedoksi joko suoraan, jos osoite on tiedossa, tai julkaisemalla ilmoitus.

61 Toiseksi on huomautettava kantajan tavoin, ettei neuvosto ole selittänyt, miksi sen oli mahdotonta antaa kantajalle erikseen tiedoksi päätöstään täytäntöönpanoasetuksen N:o 363/2013 antamisesta, vaikka neuvosto väistämättä tiesi kantajan osoitteen, koska se oli aikaisemmin antanut kantajalle tiedoksi muita toimia ja sille oli ilmoitettu niiden edustajien osoite, joita kantaja käyttää näissä asioissa, joiden käsittely oli kesken.

62 Kolmanneksi on joka tapauksessa todettava, että unionin tuomioistuin on edellä 56 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Gbagbo ym. vastaan neuvosto antamansa tuomion 64 kohdassa voinut tyytyä toteamaan, että päivänä, jona kanne nostettiin ensimmäisessä oikeusasteessa, määräaika, jonka kuluessa kyseisessä kanteessa riitautettujen tointen kumoamista voitiin vaatia, oli päättynyt, eikä unionin tuomioistuimen tarvinnut lausua siitä, voitiinko asiaan soveltaa työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa, jossa määrätään kanneaikaa laskettaessa huomioon otettavasta 14 päivän lisäajasta. Kanne oli nimittäin joka tapauksessa nostettu myöhässä.

63 Sitä vastoin nyt käsiteltävissä asioissa sillä, onko työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan, kun rajoittavia toimenpiteitä sisältävän toimen antaminen on annettu asianomaiselle tiedoksi julkaisemalla ilmoitus, on ratkaiseva merkitys arvioitaessa, oliko toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö esitetty ennen kuin määräaika täytäntöönpanoasetukseen N:o 363/2013 kohdistettavan kanteen nostamiselle päättyi, kun määräaika lasketaan 23.4. julkaistusta ilmoituksesta. Kyseinen 5.7.2013 esitetty pyyntö ei nimittäin ollut myöhässä, jos kanneaika päättyi työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17.7.2013 eikä 3.7.2013, kuten neuvosto väittää.

64 Tässä yhteydessä on todettava, että kun neuvosto ei pysty antamaan tointa tiedoksi erikseen ja siksi korvaa tällaisen tiedoksi antamisen julkaisemalla ilmoituksen, ilmoitus on toimi, josta asianomaiset voivat saada tiedon vain lukemalla Euroopan unionin virallisen lehden. Työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa määrätyn 14 päivän määräajan tarkoituksena on taata asianomaisille riittävä aika kanteen nostamiseksi julkaistuista toimista ja näin ollen tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden noudattaminen, sellaisena kuin tästä oikeudesta nykyään määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa.

65 Koska työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdassa määrätään virallisessa lehdessä julkaistuihin toimiin kohdistuvien kanteiden nostamiselle 14 päivän lisämääräaika, on katsottava, että tätä työjärjestyksen määräystä on sovellettava analogisesti myös silloin, kun kanneajan kulumisen aloittava tapahtuma on kyseisiä toimia koskeva ilmoitus, joka on samaten julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Samat syyt, joiden vuoksi on ollut perusteltua myöntää julkaistuja toimia koskeva 14 päivän lisämääräaika, pätevät nimittäin myös julkaistuihin ilmoituksiin, päinvastoin kuin erikseen suoritettaviin tiedoksi antamisiin.

66 On lisäksi todettava, että jos katsottaisiin, ettei kyseistä työjärjestyksen määräystä voitu soveltaa tämän asian olosuhteissa, oikeussubjektit olisivat epäedullisemmassa tilanteessa kuin siinä tapauksessa, ettei velvollisuutta erikseen suoritettavaan tiedoksi antamiseen olisi olemassa. Viimeksi mainitussa vaihtoehdossa pelkkä rajoittavia toimenpiteitä sisältävien tointen julkaiseminen olisi nimittäin riittänyt aloittamaan kanneajan kulumisen, ja kanneaikaan olisi sisältynyt työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan mukainen 14 päivän lisämääräaika.

67 Tässä yhteydessä on huomautettava myös, että unionin tuomioistuin on korostanut edellä 56 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Gbagbo ym. vastaan neuvosto antamansa tuomion 58 kohdassa, että erikseen suoritettavaa tiedoksi antamista koskevalla velvollisuudella annetaan oikeussubjekteille enemmän suojaa. Kyseiseen tuomioon ei näin ollen voida vedota siinä tarkoituksessa, että oikeussubjekteihin sovellettaisiin kohtelua, joka on epäedullisempi kuin se, joka seuraa heihin kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä sisältävien tointen pelkästä julkaisemisesta.

68 Edellä esitetyn perusteella neuvoston oikeudenkäyntiväite on hylättävä ja on siten katsottava, että toinen vaatimusten mukauttamista koskeva pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi kokonaisuudessaan, myös siltä osin kuin se koskee täytäntöönpanoasetusta N:o 363/2013.

Asiakysymys

69 Kantaja vetoaa asiassa T-174/12 nostamansa kanteen tueksi varsinaisesti neljään kanneperusteeseen, jotka koskevat

— ilmeistä arviointivirhettä sen osalta, osallistuuko kantaja Syyrian hallinnon rahoittamiseen

— kantajan puolustautumisoikeuksien, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista

— riittävien ja tarkkojen perustelujen puuttumista ja

— erityisesti asetuksen N:o 36/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 55/2012 antamiseen liittyviä puutteellisuuksia.

70 Asiassa T-80/13 nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa pääasiallisesti edellä 69 kohdassa mainittuihin kolmeen ensimmäiseen kanneperusteeseen ja asian olosuhteiden puutteellista tutkintaa koskevaan kanneperusteeseen.

71 Kanteiden ilmeisten samankaltaisuuksien vuoksi molempien asioiden kanneperusteet, jotka koskevat samoja kysymyksiä, on ryhmiteltävä uudelleen ja tutkittava yhdessä.

Tarkkojen ja riittävien perustelujen puuttumista koskevat kanneperusteet

72 Kantaja väittää, että kun neuvosto päätti merkitä kantajan Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysyttää sen niissä, se laiminlöi perusteluvelvollisuutensa. Vaikka kantaja ei kiistä, että neuvosto on selvittänyt riittävästi syitä, joiden vuoksi oli syytä hyväksyä Syyriaa koskevia toimenpiteitä, kantaja tähdentää, että sitä koskevat nimenomaiset perustelut ovat sanamuodoltaan moniselitteiset ja niissä tyydytään toteamaan tosiseikka, että kantaja on CBS:n tytäryhtiö, täsmentämättä, miten tämän seikan perusteella voidaan katsoa, että se osallistuu Syyrian hallinnon rahoittamiseen. Kysymys on olettamasta, jota ei voida hyväksyä, kun otetaan huomioon kyseisten toimenpiteiden lähes rikosoikeudellinen luonne ja asiassa C-376/10 P, Tay Za vastaan neuvosto, 13.3.2012 annettu tuomio. Kantaja toteaa lisäksi, että olettamaa sovellettaessa ei oteta huomioon väitettä, jonka mukaan kantaja ei ole minkäänlaisessa riippuvuussuhteessa CBS:ään.

73 Kantaja toteaa seuraavaksi, ettei se, että kantajan merkitsemistä kyseisissä rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin oli perusteltu puutteellisesti, korjautunut asiakirjoilla, jotka annettiin sille tiedoksi 3.7.2012 (ks. edellä 15 kohta) vastauksena sen esittämään pyyntöön päätöksen uudelleen harkitsemisesta, etenkään kun se oli tällä välin toimittanut neuvostolle joukon todisteita, jotka näyttävät toteen sen riippumattomuuden CBS:stä.

74 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

75 Ensiksi on muistutettava, että SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaan asianomaiselle vastainen toimi on perusteltava sen vuoksi, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvelvollisuus on unionin oikeuden keskeinen periaate, josta

voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti annettava asianomaiselle tiedoksi samaan aikaan kuin tälle vastainen toimi, eikä niiden puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia C-417/11 P, neuvosto v. Bamba, tuomio 15.11.2012, 49 kohta, ja asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta).

76 Neuvostolla on näin ollen velvollisuus saattaa rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevan henkilön tai yhteisön tietoon ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kyseiset toimenpiteet oli toteutettava, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai niiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tiettyjen seikkojen tiedoksi antamista. Neuvosto on siten velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kyseessä olevien toimenpiteiden laillisuus perustuu, sekä ne toteamukset, joiden vuoksi se on toteuttanut toimenpiteet (ks. vastaavasti edellä 75 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta).

77 Perusteluvelvollisuus määräytyy lisäksi kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on annettu. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimi on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimen ulottuvuuden (edellä 75 kohdassa mainittu asia neuvosto v. Bamba, tuomion 53 ja 54 kohta ja edellä 75 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta).

78 Tässä tapauksessa neuvosto on siitä lähtien, kun kantaja merkittiin Syyriaan kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä koskevaan luetteloon, aina perustellut tätä pääasiallisesti seuraavalla tavalla:

”Jo luetteloon merkityn [CBS:n] tytäryhtiö. Osallistuu hallinnon rahoittamiseen.”

79 Asiakirjoissa, jotka annettiin tiedoksi 3.7.2012, toistetaan keskeisiltä osin edellä 78 kohdassa esitetty perustelu ja täsmennetään lisäksi, että kantaja ”mahdollistaa sen, että [CBS] pystyy toteuttamaan eurooppalaisten sanktioiden kiertämiseen tähtääviä strategioita”.

80 Tähän lisäykseen sisältyvästä täsmennyksestä on todettava ensinnäkin, että kyseinen tieto toimitettiin kantajalle vasta sen jälkeen, kun asiassa T-174/12 oli nostettu kanne, ja toiseksi, että siinä ei ole mitään mainintaa konkreettisista menettelytavoista, joilla kantaja mahdollistaa sen, että CBS pystyy ”eurooppalaisten sanktioiden kiertämiseen”.

81 Tässä tilanteessa on katsottava, että ainoa neuvoston pätevästi esittämä perustelu sille, että kantaja merkittiin niiden henkilöiden luetteloihin, joihin sovelletaan Syyriaan kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä, ja pysytettiin niissä, on edellä 78 kohdassa toistettu perustelu.

82 Tästä on huomautettava, että tointen, joilla kantaja merkittiin Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloon ja pysytettiin tässä, perustelujen ensimmäisen virkkeen lukemalla kantaja pystyi ymmärtämään, että rajoittavat toimenpiteet koskivat sitä sen vuoksi, että se on CBS:n tytäryhtiö.

83 Tämän todistaa se, että kantaja on kannekirjelmässään, jolla se nosti kanteen asiassa T-174/12, kiistänyt neuvoston käyttämän omistussuhdetta koskevan arviointiperusteen relevanttiuden ja esittänyt selvitystä näyttääkseen toteen väitetyn riippumattomuutensa CBS:stä.

84 Vaikka pitää kantajan väittämin tavoin paikansa, ettei kyseisten perustelujen toisessa virkkeessä täsmennetä, osallistuuko Syyrian hallinnon rahoittamiseen CBS vai kantaja, on todettava, etteivät nämä vaihtoehdot sulje toisiaan pois. Virke nimittäin tarkoittaa todellisuudessa, että Syyrian hallintoa rahoittavan pankin tytäryhtiönä myös kantaja osallistuu rahoittamiseen ainakin epäsuorasti.

85 On joka tapauksessa todettava, että vaikka neuvoston perustelujen toinen virke ei epätäsmällisyytensä vuoksi täyttäisi SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa asetettuja edellytyksiä, sellaisena kuin tätä määräystä on tulkittu oikeuskäytännössä, tämä seikka ei vaikuta siihen, miten kanneperuste ratkaistaan. Pelkästään perustelujen ensimmäisen virkkeen perusteella voidaan nimittäin jo katsoa, että neuvosto on täyttänyt velvollisuutensa tuoda esiin syy, jonka vuoksi kantaja on merkitty Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysytetty niissä ja joka on se, että kantaja on CBS:n tytäryhtiö.

86 Tässä yhteydessä on muistettava, että velvollisuus perustella toimi on olennainen menettelymääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta. Toimen perusteluissa toistetaan näet virallisesti toimen perustana olevat syyt. Jos nämä syyt ovat virheellisiä, virheet rasittavat toimen asiasisällön laillisuutta mutta eivät sen perusteluja, jotka saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä (ks. vastaavasti asia C-413/06 P, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, tuomio 10.7.2008, Kok., s. I-4951, 181 kohta ja edellä 75 kohdassa mainittu asia neuvosto v. Bamba, 60 kohta).

87 Perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevat kanneperusteet on edellä esitetyn perusteella hylättävä ja neuvoston kantajan osalta esittämien perustelujen aineellista paikkansapitävyyttä on arvioitava tutkittaessa kanneperusteita, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä, jonka neuvoston väitetään tehneen arvioidessaan kantajan osallistumista Syyrian hallinnon rahoittamiseen.

Kanneperusteet, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä sen osalta, osallistuuko kantaja Syyrian hallinnon rahoittamiseen

88 Kantajan mukaan neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantaja osallistuu Syyrian hallinnon rahoittamiseen, esittämättä tätä koskevia väitteitään toteen. Kantaja täsmentää tästä, ettei neuvosto voi tukeutua pelkkiin väitteisiin tai pelkkään kantajan ja CBS:n väliseen omistussuhteeseen, vaan se on velvollinen esittämään näyttöä.

89 Kantajan mukaan neuvoston arviointivirhe on sitäkin ilmeisempi, koska kantajan esittämää selvitystä tutkittaessa ilmenee, ettei kantaja voi rahoittaa Syyrian hallintoa.

90 Kantaja toteaa ensinnäkin, että sen yhtiöjärjestys (jäljempänä SLBC:n yhtiöjärjestys), jonka mukaan hallintovaltaa kantajassa käyttää yksin hallitus, osoittaa, että kantaja on täysin itsenäinen suhteessa CBS:ään, sillä tämä ei anna tytäryhtiötään koskevia toimintaohjeita tai suuntaviivoja.

91 Tässä yhteydessä kantaja korostaa hallituksensa päättäneen 24.2.2012, ettei kantaja ole missään yhteyksissä unionin ja Amerikan yhdysvaltojen Syyriaan kohdistamissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä koskeviin luetteloihin merkittyjen oikeushenkilöiden ja näitä lähellä olevien henkilöiden kanssa.

92 Kantaja väittää toiseksi, ettei se ole vuodesta 2005 lähtien lainannut varoja CBS:lle ja että kaikkiin sen tekemiin varainsiirtoihin sovelletaan joka tapauksessa Libanonin pankkilainsäädäntöä ja Banque du Liban tarkastaa ne ja on jopa määrännyt kantajalle pysyvän valvojan.

93 Kantaja huomauttaa lisäksi, että riippumattomat tilintarkastajat ovat vahvistaneet, ettei se ole toteuttanut epäilyttäviä pankkitoimia.

94 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

95 On muistutettava, että päätöksen 2011/782 19 artiklan 1 kohdassa, päätöksen 2012/739 25 artiklan 1 kohdassa ja päätöksen 2013/255 28 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jäädytetään kaikki liitteissä I ja II luetelluille siviiliväestöön kohdistuneista väkivaltaisista tukahduttamistoimista Syyriassa vastuussa oleville henkilöille, Syyrian nykyisestä hallinnosta hyötyville tai sitä tukeville henkilöille ja yhteisöille sekä näitä henkilöitä ja yhteisöjä lähellä oleville henkilöille ja yhteisöille kuuluvat taikka niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit.”

96 Asetuksen N:o 36/2012 15 artiklan 1 kohdassa viitataan edellä 95 kohdassa esitettyyn säännökseen määriteltäessä kyseiseen asetukseen sisältyvien rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloa.

97 Tässä tapauksessa on todettava, että Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet koskevat kantajaa siitä syystä, että se on CBS:n tytäryhtiö ja saattaa tällaisena osallistua Syyrian hallinnon rahoittamiseen.

98 Neuvosto katsoo siten, että kantaja kuuluu Syyrian hallintoa tukevia henkilöitä eli tässä tapauksessa CBS:ää ”lähellä oleviin” henkilöihin, joita tarkoitetaan edellä 95 kohdassa lainatussa säännöksessä.

99 Neuvoston tämä kanta on hyväksyttävä.

100 Se, että kantajasta 84,2 prosenttia omistaa CBS, ja se, että viimeksi mainittu tukee Syyrian hallintoa, koska se kuuluu Syyrian valtiolle, mitä seikkoja ei ole kiistetty, merkitsevät nimittäin ilmiselvästi, että kantaja on edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetuin tavoin lähellä kyseistä hallintoa tukevia henkilöitä.

101 Tästä on todettava, että jos sellaisen yhteisön varat jäädytetään, jonka on – CBS:n tavoin – todettu tukevan Syyrian hallintoa, on olemassa huomattavan suuri vaara, että mainittu yhteisö ryhtyy sitä koskevista toimenpiteistä aiheutuvan vaikutuksen kiertämiseksi painostamaan hallussaan tai määräysvallassaan olevia tai sille kuuluvia yhteisöjä. Näiden yhteisöjen varojen jäädyttäminen, joka neuvoston on tehtävä edellä 95 kohdassa lainatun säännöksen ja asetuksen N:o 36/2012 15 artiklan 1 kohdassa siihen tehdyn viittauksen nojalla, on näin ollen tarpeellista toteutettujen toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sen takaamiseksi, ettei mainittuja toimenpiteitä kierretä, sekä tähän soveltuvaa (ks. vastaavasti ja analogisesti asia C-380/09 P, Melli Bank v. neuvosto, tuomio 13.3.2012, 39 ja 58 kohta).

102 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun oikeushenkilö on kokonaisuudessaan sellaisen toisen henkilön hallussa, jonka osalta ei ole epäilyjä siitä, että rajoittavien toimenpiteiden on koskettava sitä, rajoittavien toimenpiteiden on koskettava myös kyseistä oikeushenkilöä tämän ainoan omistussuhteen perusteella, kunhan toimissa, joilla rajoittavat toimenpiteet on hyväksytty, säädetään toimenpiteiden soveltamisesta oikeushenkilöihin, jotka ovat toimenpiteiden kohteena jo olevien henkilöiden hallussa tai määräysvallassa (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 101 kohdassa mainittu asia Melli Bank v. neuvosto, tuomion 79 kohta ja asia T-492/10, Melli Bank v. neuvosto, tuomio 20.2.2013, 56 kohta).

103 Edellä 72 kohdassa mainitussa asiassa Tay Za vastaan neuvosto annettu tuomio, johon kantaja vetoaa, ei kyseenalaista tätä päätelmää. Vaikka unionin tuomioistuin on kyseisen tuomion 66 kohdassa todennut, että rajoittavia toimenpiteitä ei voitu soveltaa luonnollisiin henkilöihin pelkästään sen perhesiteen takia, joka heillä on toimenpiteiden kohteena olevan kolmannen maan johtajien lähipiiriin kuuluviin henkilöihin, tässä tuomiossa ei ole mitään, mitä voitaisiin tulkita niin, että edellä 101 kohdassa mainitussa asiassa Melli Bank vastaan neuvosto käyttöön otettu omistussuhdetta koskeva arviointiperuste olisi ollut pätemätön.

104 Tässä tapauksessa pitää kylläkin paikkansa, että CBS omistaa kantajasta 84,2 prosenttia eikä 100 prosenttia, kuten edellä 102 kohdassa mainituissa asioissa.

105 Pitää samaten paikkansa, että – kuten kantaja on huomauttanut istunnossa – asiassa T-493/10, Persia International Bank vastaan neuvosto, 6.9.2013 annetussa tuomiossa (119 kohta) on katsottu, ettei se, että Persian International Bank plc:stä 60 prosenttia oli rajoittavien toimenpiteiden kohteena jo olevan Bank Mellatin omistuksessa, yksinään oikeuttanut toteuttamaan ja pysyttämään myös Persia International Bankiin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä.

106 On kuitenkin muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Persia International Bank vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, että vaikka Bank Mellatilla oli enemmistö Persia International Bankin yhtiökokouksessa, viimeksi mainitun pankin osakkeenomistajien sopimus esti Bank Mellatia nimittämästä enemmistöä niistä Persia International Bankin johtajista, jotka hoitavat hallituksen tehtäviä. Unionin yleinen tuomioistuin pystyi tämän johdosta katsomaan, ettei edellä 101 kohdassa kuvailtua vaaraa ollut olemassa (ks. vastaavasti edellä 105 kohdassa mainittu asia Persia International Bank v. neuvosto, tuomion 106–113 kohta).

107 Tässä tapauksessa on todettava, että – toisin kuin edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Persia International Bank vastaan neuvosto annettuun tuomioon johtaneessa asiassa – kantaja ei ole esittänyt mitään selvitystä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, ettei CBS:n suuri enemmistöosuus riittänyt siihen, että se olisi kantajan yhtiökokouksessa pystynyt nimittämään kantajan hallituksen jäsenten enemmistön.

108 Tästä on todettava ensinnäkin, että koska CBS omistaa 84,2 prosenttia kantajasta, tällä on määräysvalta kantajan yhtiökokouksessa.

109 On nimittäin todettava, että SLBC:n yhtiöjärjestyksen 54 artiklan mukaan kullakin osakkaalla on yhtiökokouksessa yhtä monta ääntä kuin sillä on osakkeita. Koska CBS:n omistusosuus on 84,2 prosenttia, sillä on riittävästi osakkeita kaikissa kolmessa yleiskokouksen tyypissä eli perustamiskokouksessa sekä varsinaisessa ja ylimääräisessä yhtiökokouksessa vaaditun päätösvaltaisuuden ja enemmistön saavuttamiseksi, kuten SLBC:n yhtiöjärjestyksen 57, 58, 63, 64, 69 ja 70 artiklasta ilmenee.

110 Siltä osin kuin on toiseksi kysymys yhtiökokouksen toimivaltuuksista on riittävää todeta, että varsinaisessa yhtiökokouksessa päätetään SLBC:n yhtiöjärjestyksen 65 artiklan c alakohdan mukaisesti jaettavasta osingosta. Se, ettei kantaja ole vuodesta 2005 lähtien jakanut osinkoa CBS:lle, ei siten estä viimeksi mainittua, jolla on yhtiökokouksessa suuri enemmistö, päättämästä jatkossa toisin, kuten neuvosto tähdentää.

111 Kolmanneksi on huomautettava, että vaikka SLBC:n yhtiöjärjestyksen 30 artiklan mukaan kantajan hallintoa hoitaa sen hallitus, saman artiklan nojalla yhtiökokous valitsee hallituksen jäsenet. Hallituksella on kylläkin laajat toimivaltuudet, mutta näitä käytetään yhtiökokouksen päätösten täytäntöön panemiseksi, kuten SLBC:n yhtiöjärjestyksen 36 artiklassa määrätään.

112 Neljänneksi on hylättävä kantaja väite, jonka mukaan neuvoston olisi pitänyt ottaa huomioon, että Libanonin kauppalain 144 §:n toisen momentin mukaan libanonilaisen osakeyhtiön hallituksen jäsenten enemmistön on pääsääntöisesti oltava Libanonin kansalaisia.

113 On nimittäin huomautettava, ettei sen perusteella, että enemmistö kantajan hallituksen jäsenistä on Libanonin kansalaisia, voida sulkea pois, että hallitus päättää siirtää varoja Syyrian hallinnolle CBS:n määräysvallassa olevan yhtiökokouksen päätösten mukaisesti.

114 Edellä todetun perusteella voidaan katsoa, että kantaja on CBS:ää lähellä oleva oikeushenkilö ja että edellä 101 kohdassa kuvailtu vaara on tämän vuoksi olemassa tässä tapauksessa, toisin kuin edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Persia International Bank vastaan neuvosto annettuun tuomioon johtaneessa asiassa. Näin ollen neuvoston oli edellä 95 kohdassa lainatun säännöksen mukaisesti sovellettava Syyriaan kohdistettavia rajoittavia toimenpiteitä kantajaan.

115 Koska edellytys, että kantaja on Syyrian hallintoa tukevaa henkilöä ”lähellä oleva henkilö”, täyttyy, asiaa ei ole tarpeen tutkia laajemmin (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 101 kohdassa mainittu asia Melli Bank v. neuvosto, tuomion 78 ja 79 kohta), koska seikat, joihin kantaja vetoaa, eivät voi saattaa kyseenalaiseksi omistussuhdetta, johon neuvosto on tukeutunut.

116 Tässä yhteydessä on todettava, ettei se, että Banque du Liban valvoo kantajan toimintaa, saata tätä omistussuhdetta kyseenalaiseksi.

117 On kylläkin huomautettava aluksi, että Banque du Liban – kuten erityisesti sen pääjohtajan kirjeestä ilmenee – valvoo kantajan kuten kaikkien muidenkin Libanonissa toimivien pankkien osalta, että ne noudattavat kyseisen maan voimassa olevia lakeja ja asetuksia, erityisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevia lakeja ja asetuksia. Pääjohtaja täsmensi kirjeessään myös, että kantajalle on edellä mainittujen ilmiöiden torjunnan vahvistamiseksi nimetty pysyvä valvoja, jotta toimivaltaisten kansainvälisten viranomaisten määräämien rajoitusten noudattaminen varmistettaisiin.

118 Pääjohtajan kirjeessä täsmennettiin seuravaksi, että Banque du Liban on antanut hallinnolliset soveltamisohjeet, joiden mukaan Libanonissa toimivien pankkien on tunnettava ulkomaisia kirjeenvaihtajapankkejaan koskevat lait ja asetukset ja noudatettava viimeksi mainittujen kanssa harjoittamassaan liiketoiminnassa erityisesti kunkin kirjeenvaihtajapankin kotimaan toimivaltaisten viranomaisten päättämiä pakotteita ja rajoituksia. Pääjohtajansa mukaan Banque du Liban on lisäksi sulkenut ulkomaiden valuuttojen määräiset tilit, joita kantajalla oli tässä pankissa.

119 Banque du Libanin valvonta ja toimenpiteet koskevat kuitenkin kantajan Libanonissa olevia varoja. Neuvoston toimenpiteet sitä vastoin koskevat vain varoja, joita kantajalla on tai voi olla unionissa, ja toimia, joita se haluaa toteuttaa näillä varoilla.

120 On siten todettava, etteivät Banque du Libanin toimenpiteiden tavoitteet ole – ainakaan täysin – yhteneviä neuvoston Syyriaan kohdistamien rajoittavien toimenpiteiden tavoitteiden kanssa.

121 Lisäksi ja ennen kaikkea on todettava, ettei kantaja voi kyseenalaistaa sen tarkoituksenmukaisuutta, että se merkittiin neuvoston hyväksymissä Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysytettiin niissä, vetoamalla siihen, että kolmannen valtion kansallinen viranomainen valvoo sen toimia, mukaan lukien toimia, joilla on yhteys unioniin. Tällaisessa tilanteessa neuvosto ei nimittäin voisi enää millään tavalla kontrolloida valvonnan tehokkuutta, mikä saattaisi vaarantaa kyseisten toimenpiteiden tavoitteiden toteutumisen.

122 On korostettava, että tämän seikan perusteella kantajan tilanne voidaan myös erottaa tilanteesta, josta oli kysymys edellä 105 kohdassa mainitussa asiassa Persia International Bank vastaan neuvosto annettuun tuomioon johtaneessa asiassa. Vaikka pitää paikkansa, että unionin yleinen tuomioistuin on kyseisen tuomion 117 kohdassa korostanut roolia, joka oli Financial Services Authorityn (Yhdistyneen kuningaskunnan rahoituspalveluviranomainen) harjoittamalla valvonnalla, joka rajoitti vaikutusvaltaa, jota kyseisen pankin enemmistöosakas saattoi käyttää, kysymys oli jäsenvaltion viranomaisesta, jonka on noudatettava neuvoston toimia, eikä kolmannen valtion viranomaisesta, kuten tässä tapauksessa.

123 Lopuksi on todettava, että koska neuvosto on noudattanut oikeuskäytäntöä, kantaja on väärässä väittäessään, että sillä, että se on merkitty Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysytetty niissä enemmistöosakkaansa henkilöllisyyden vuoksi, loukataan yleisiä oikeusperiaatteita, joiden mukaan seuraamuksia voidaan kohdistaa vain

yhteisöön, joka on vastuussa moitittavista teoista. Se, että neuvosto merkitsi kantajan näihin luetteloihin ja pysytti sen niissä, ei nimittäin liittynyt kantajan itsenäiseen toimintaan, joka olisi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annettujen tointen säännösten vastaista, vaan siihen, keitä kantajan osakkaat olivat, ja siten siihen, että kantajalla oli läheinen yhteys emoyhtiöönsä (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 101 kohdassa mainittu asia Melli Bank v. neuvosto, tuomion 81 kohta), jonka ei ole kiistetty kuuluvan Syyrian valtiolle (ks. edellä 1 ja 100 kohta).

124 Nämä kanneperusteet on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

Puolustautumisoikeuksien, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista koskevat kanneperusteet

125 Kantaja väittää, ettei neuvosto sen lukuisista pyynnöistä huolimatta missään vaiheessa antanut sille tiedoksi tarkkoja ja yksilöityjä seikkoja, joiden perusteella se merkittiin Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysytettiin niissä. Kantaja korostaa lisäksi, ettei neuvosto ollut siihen mennessä, kun kantaja nosti kanteen asiassa T-174/12, vielä vastannut sen 15.2. ja 4.4.2014 esittämiin pyyntöihin (ks. edellä 14 kohta).

126 Kantaja toteaa samaten, ettei neuvosto missään vaiheessa selittänyt, mihin seikkoihin se tukeutui pysyttäessään kantajan mainituissa luetteloissa huolimatta näytöstä, jota kantaja väittää esittäneensä osoittaakseen, että neuvoston arviointi oli virheellinen, koska pelkästään se, että kantaja on CBS:n tytäryhtiö, ei merkinnyt, että kantaja rahoitti Syyrian hallintoa.

127 Kantaja arvostelee lisäksi sitä, ettei neuvosto hyväksynyt sen pyyntöjä tulla kuulluksi kuulemistilaisuudessa. Oikeuskäytäntö, johon neuvosto on vedonnut väittäessään, ettei rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevilla henkilöillä ole oikeutta kuulemistilaisuuteen, ei kantajan mukaan ole relevantti.

128 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

129 On muistutettava, että perusoikeus puolustautumisoikeuksien kunnioittamiseen menettelyssä, joka edeltää rajoittavan toimenpiteen toteuttamista, vahvistetaan nimenomaisesti perusoikeuskirjan, jolle SEU 6 artiklan 1 kohdassa annetaan sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksille, 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa (ks. vastaavasti asia C-27/09 P, Ranska v. People’s Mojahedin Organization of Iran, tuomio 21.12.2011, Kok., s. I-13427, 66 kohta).

130 On myös muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tehokasta oikeussuojaa koskeva periaate on jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuva unionin oikeuden yleinen periaate, ja se on vahvistettu ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn, Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen 6 ja 13 artiklassa, minkä lisäksi se on vahvistettu uudelleen perusoikeuskirjan 47 artiklassa (asia C-432/05, Unibet, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2271, 37 kohta ja yhdistetyt asiat C-402/05 P ja C-415/05 P, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 335 kohta).

131 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että sen tuomioistuinvalvonnan tehokkuus, joka on voitava kohdistaa muun muassa niiden perusteiden laillisuuteen, joihin unionin viranomainen on tukeutunut merkitessään henkilön tai yhteisön nimen toteuttamiensa rajoittavien toimenpiteiden adressaattien luetteloihin, merkitsee, että kyseinen viranomainen on velvollinen antamaan nämä perusteet tiedoksi henkilölle tai yhteisölle, jota asia koskee, mahdollisuuksiensa mukaan joko ajankohtana, jona luetteloon merkitsemisestä päätetään, tai ainakin niin pian kuin mahdollista päätöksen tekemisen jälkeen, jotta kyseinen henkilö tai yhteisö voi käyttää kanneoikeuttaan ennen määräajan päättymistä (ks. vastaavasti edellä 130 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 336 kohta).

132 Perusteiden tiedoksi antamista koskevan velvollisuuden noudattaminen on nimittäin tarpeen sekä sitä varten, että rajoittavien toimenpiteiden adressaatit voivat puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisina, onko asian saattaminen unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista (ks. vastaavasti asia 222/86, Heylens ym., tuomio 15.10.1987, Kok., s. 4097, 15 kohta), että sitä varten, että unionin tuomioistuimet kykenevät täysimääräisesti harjoittamaan kyseiseen unionin toimeen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa, joka kuuluu niille perussopimuksen mukaisesti (edellä 130 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 337 kohta).

133 Päätöksen 2011/782 21 artiklan 2 ja 3 kohdassa, päätöksen 2012/739 27 artiklan 2 ja 3 kohdassa, päätöksen 2013/255 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja asetuksen N:o 36/2012 32 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään tässä oikeuskäytännössä asetettujen vaatimusten mukaisesti, että neuvosto antaa päätöksensä, myös luetteloon ottamisen perusteet, tiedoksi asianomaiselle henkilölle joko suoraan, jos osoite on tiedossa, tai julkaisemalla ilmoituksen, ja antaa tällaiselle henkilölle mahdollisuuden tehdä huomautuksia. Jos huomautuksia tehdään tai jos esitetään konkreettista uutta näyttöä, neuvosto tarkastelee päätöstään uudelleen ja ilmoittaa asiasta asianomaiselle luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle, yhteisölle tai elimelle.

134 Asetuksen N:o 36/2012 32 artiklan 4 kohdassa täsmennetään, että tämän toimen liitteissä olevia luetteloita tarkastellaan uudelleen säännöllisin väliajoin ja vähintään 12 kuukauden välein.

135 Tässä tapauksessa kantajalle annettiin 24.1.2012 päivätyllä kirjeellä tiedoksi toimet, joissa neuvosto päätti merkitä sen Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin. Kirjeessä viitattiin täytäntöönpanopäätökseen 2012/37 ja täytäntöönpanoasetukseen N:o 55/2012, jotka olivat kirjeen liitteinä ja joissa mainittiin perusteet kantajan merkitsemiselle luetteloihin.

136 Sitä, että tiedoksi antaminen tapahtui sen jälkeen, kun kantaja oli ensimmäisen kerran merkitty kyseisten rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon, ei voida sellaisenaan pitää puolustautumisoikeuksien loukkaamisena.

137 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan se, että puolustautumisoikeuksia ja erityisesti oikeutta tulla kuulluksi rajoittavista toimenpiteistä noudatetaan, ei edellytä, että unionin viranomaisten on ennen kuin henkilö tai yhteisö ensimmäisen kerran merkitään luetteloon, jossa määrätään rajoittavista toimenpiteistä, annettava merkitsemisen perusteet tiedoksi asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle (ks. vastaavasti edellä 130 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 338 kohta).

138 Tällainen ennalta ilmoittaminen olisi nimittäin omiaan vaarantamaan unionin viranomaisten määräämien, varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden tehokkuuden (ks. vastaavasti edellä 130 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 339 kohta).

139 Jotta tällaisten toimenpiteiden tavoitteet saavutettaisiin, toimenpiteillä on niiden luonteen vuoksi oltava yllättävä vaikutus, ja niitä on sovellettava välittömästi alkavin vaikutuksin (ks. vastaavasti edellä 130 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 340 kohta).

140 Neuvosto ei siten ollut velvollinen kuulemaan kantajaa, ennen kuin tämä ensimmäisen kerran merkittiin Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin, koska mahdollisuus, että kantaja kääntyy neuvoston puoleen saatuaan 24.1.2012 päivätyn kirjeen, riitti varmistamaan kantajan puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen.

141 Kantaja on nimittäin tutustuttuaan luetteloon merkitsemisensä perusteluihin, sellaisina kuin nämä esitettiin 24.1.2012 päivätyn kirjeen liitteenä olleissa toimissa, päättänyt pyytää neuvostolta, että se saisi tutustua näyttöön, joka osoittaa sen tukeneen Syyrian hallintoa. Kantaja on neuvoston vastausta odottaessaan nostanut asian T-174/12 vireille tuloon johtaneen kanteen.

142 Neuvosto vastasi pyyntöön vasta paljon kanteen nostamisen jälkeen eli 3.7.2012.

143 Tässä yhteydessä on kuitenkin todettava, että 3.7.2012 tiedoksi annettujen asiakirjojen sisältö vastaa pääosin perusteluja, jotka kantaja oli jo saanut tietoonsa 24.1.2012 päivätystä kirjeestä ja tämän liitteenä olleista toimista eli täytäntöönpanopäätöksestä 2012/37 ja täytäntöönpanoasetuksesta N:o 55/2012. Kyseisessä asiakirjassa nimittäin todetaan samalla tavoin kuin viimeksi mainituissa toimissa, että kantaja on CBS:n tytäryhtiö.

144 Koska kantaja ensinnäkin mitä ilmeisimmin tiesi, kuka on sen pääosakas, koska toiseksi – kuten ilmenee tutkittaessa kanneperusteita, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä siltä osin, osallistuiko kantaja Syyrian hallinnon rahoittamiseen – jo se seikka, että kantaja on CBS:n 84,2-prosenttisesti omistama tytäryhtiö, oikeuttaa toteuttamaan rajoittavia toimenpiteitä sitä kohtaan, ja koska kolmanneksi kantajalle on välittömästi ilmoitettu, että rajoittavat toimenpiteet johtuivat nimenomaan sen asemasta CBS:n tytäryhtiönä, on merkityksetöntä, esitettiinkö kyseisessä asiakirjassa lisäperusteluja.

145 Merkitystä on sitä vastoin sillä, että kantaja on pystynyt siitä lähtien, kun se merkittiin Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin, käyttämään puolustautumisoikeuksiaan ja oikeuttaan tehokkaaseen oikeussuojaan esittämällä neuvostolle ja unionin yleiselle tuomioistuimelle syyt, joiden perusteella se katsoi, ettei sen asema CBS:n tytäryhtiönä oikeuttanut merkitsemään sitä näihin luetteloihin.

146 Siinäkin tapauksessa, että neuvoston olisi pitänyt toimittaa 3.7.2012 tiedoksi annetut asiakirjat kantajalle ennen kuin tämä nosti riidanalaisista toimista kanteen asiassa T-174/12, on joka tapauksessa todettava, että sääntöjenvastaisuudella ei ole vaikutuksia, koska kantaja ei olisi kyennyt varmistamaan puolustustaan paremmin, vaikka sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut (ks. analogisesti yhdistetyt asiat C-191/09 P ja C-200/09 P, neuvosto v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, tuomio 16.2.2012, 78 kohta ja asia T-25/06, Alliance One International v. komissio, tuomio 9.9.2011, Kok., s. II-5741, 183 kohta).

147 Väitteestä, joka koskee sitä, ettei neuvosto järjestänyt kantajalle kuulemista, on todettava, ettei asianomaisilla ole oikeutta tällaiseen kuulemiseen sen enempää asiaa koskevan lainsäädännön kuin puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan yleisen periaatteen perusteella (ks. analogisesti asia T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomio 23.10.2008, Kok., s. II-3019, 93 kohta ja asia T-434/11, Europäisch-Iranische Handelsbank v. neuvosto, tuomio 6.9.2013, 64 kohta).

148 Siitä, onko kantajan puolustautumisoikeuksia kunnioitettu annettaessa päätöstä 2012/739, täytäntöönpanoasetusta N:o 1117/2012, täytäntöönpanoasetusta N:o 363/2013, päätöstä 2013/109 ja päätöstä 2013/255, jotka ovat myöhempiä toimia, joilla kantajan nimi on pysytetty rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden nimet sisältävissä luetteloissa, on todettava, että kyseisten toimenpiteiden yllättävää vaikutusta koskevaan argumenttiin ei lähtökohtaisesti voida vedota pätevästi (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 129 kohdassa mainittu asia Ranska v. People's Mojahedin Organization of Iran, tuomion 62 kohta).

149 Oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että oikeus tulla kuulluksi ennen sellaisten tointen antamista, joissa pysytetään rajoittavien toimenpiteiden kohteena jo oleviin henkilöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, edellyttää, että neuvosto on ottanut huomioon näitä henkilöitä vastaan puhuvia uusia seikkoja (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 129 kohdassa mainittu asia Ranska v. People's Mojahedin Organization of Iran, tuomion 63 kohta ja edellä 102 kohdassa mainittu asia Melli Bank v. neuvosto, tuomion 72 kohta).

150 Tässä tapauksessa on todettava, että kun neuvosto pysytti kantajan nimen Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin, se ei ottanut huomioon mitään uutta seikkaa, jota ei ollut jo annettu kantajalle tiedoksi sen jälkeen, kun se ensimmäisen kerran merkittiin näihin luetteloihin.

151 Tästä on muistutettava, että edellä 133 kohdassa mainittujen säännösten mukaan kantajalla oli mahdollisuus tulla omasta aloitteestaan neuvoston kuulemaksi, ilman että ennen kunkin myöhemmän toimen antamista esitetään nimenomainen kutsu, sillä kantajan osalta ei ollut otettu huomioon mitään uutta seikkaa.

152 Kantaja on käyttänyt tätä mahdollisuutta erityisesti neuvostolle 14.12.2012 lähettämällään kirjeellä, johon neuvosto vastasi 6.3.2013 (ks. edellä 23 ja 25 kohta).

153 Vaikka vastaus on annettu päätökseen 2012/739 kohdistuvan kanteen nostamisen jälkeen, on todettava, ettei päätöksessä – kuten ei myöskään täytäntöönpanoasetuksessa N:o 1117/2012, täytäntöönpanoasetuksessa N:o 363/2013 ja päätöksessä 2013/255 – ole muutettu kantajaa koskevia rajoittavien toimenpiteiden perusteluja, eikä päätös perustunut mihinkään uuteen seikkaan vaan pelkästään CBS:n ja kantajan omistussuhteeseen, josta kantaja oli jo useaan kertaan esittänyt käsityksensä sekä neuvostolle että unionin yleiselle tuomioistuimelle.

154 Siinäkin tapauksessa, että neuvoston olisi pitänyt kuulla kantajaa ennen edellä 153 kohdassa mainittujen tointen antamista, on samasta syystä todettava, ettei tällaisella sääntöjenvastaisuudella ole edellä 146 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan vaikutuksia.

155 Nämä kanneperusteet on edellä todetun perusteella hylättävä.

Asetuksen N:o 36/2012 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 55/2012 antamiseen liittyviä puutteellisuuksia koskevat kanneperusteet

156 Kantaja arvostelee neuvostoa siitä, että asetuksessa N:o 36/2012 – toisin kuin sillä kumotussa asetuksessa N:o 442/2011 – ei viitata vaatimukseen, että on turvattava näissä asetuksissa säädettyjen toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden perusoikeuksien kunnioittaminen.

157 Kantaja väittää seuraavaksi, että vaikka asetuksen N:o 36/2012 sisällön ja tavoitteiden vuoksi on perusteltua, että neuvosto antoi sen SEUT 215 artiklan nojalla, neuvoston olisi kuitenkin pitänyt ottaa huomioon myös se, että asetus nostaa esiin perusoikeuksien alaan kuuluvia kysymyksiä, minkä vuoksi se olisi ollut tarpeen antaa SEUT 75 artiklan nojalla. Tässä artiklassa nimittäin määrätään tointen antamisesta SEUT 294 artiklassa tarkoitetussa tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä, jossa Euroopan parlamentilla on merkittävämpi rooli kuin se, että sille vain ilmoitetaan rajoittavien toimenpiteiden hyväksymisestä, kuten SEUT 215 artiklassa määrätään.

158 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

159 Perusoikeuksien mainitsematta jättämisestä on ensinnäkin huomautettava, ettei tämä seikka vaikuta riidanalaisten tointen laillisuuteen, koska kantaja ei ole näyttänyt toteen, että sen perusoikeuksia olisi loukattu. Kanneperusteen tämä osa on siten tehoton.

160 Siltä osin kuin on toiseksi kysymys asetuksen N:o 36/2012 oikeudellisesta perustasta, on todettava, että kantaja on unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen vastatessaan myöntänyt, että neuvosto saattoi asetusta antaessaan pätevästi tukeutua SEUT 215 artiklaan. Tämä lausuma on kirjattu istunnon pöytäkirjaan.

161 Kantajan vastauksessaan esittämästä toteamuksesta, jonka mukaan on ”kyseenalaista, mahdollistaako sille vastaisten tointen oikeudellinen perusta, että neuvosto antaa toimia, jotka sisältävät niiden adressaattien perusoikeuksia kohtaan erityisen haitallisia toimenpiteitä, ilman että parlamentti osallistuu tähän”, on joka tapauksessa muistutettava, että vaikka parlamentin osallistuminen lainsäädäntömenettelyyn ilmentää unionissa perustavanlaatuista demokratian periaatetta, jonka mukaan kansalaiset osallistuvat vallankäyttöön kansanedustuslaitoksen välityksellä, SEUT 75 ja SEUT 215 artiklan välinen ero parlamentin osallistumisessa johtuu Lissabonin sopimuksen laatijoiden tekemästä valinnasta antaa parlamentille rajallisempi rooli yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan kuuluvassa unionin toiminnassa (asia C-130/10, parlamentti v. neuvosto, tuomio 19.7.2012, 81 ja 82 kohta).

162 Vaikka kantaja voisi pätevästi esittää kanneperusteen, joka koskee asiallisesti parlamentin oikeuksien loukkaamista, tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännössä ei ole pidetty unionin oikeuden vastaisena mahdollisuutta toteuttaa luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden perusoikeuksiin suoraan vaikuttavia toimenpiteitä sellaisen menettelyn avulla, johon parlamentti ei voi osallistua, koska velvollisuus kunnioittaa perusoikeuksia koskee perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin kaikkia toimielimiä, elimiä ja laitoksia. Lisäksi SEUT 215 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan tässä artiklassa tarkoitetut toimet sisältävät tarvittavat säännökset oikeusturvasta. Asetuksen N:o 36/2012 kaltainen toimi voidaan näin ollen antaa SEUT 215 artiklan 2 kohdan nojalla, kunhan se sisältää takeita asianomaisten henkilöiden perusoikeuksien kunnioittamisesta (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 161 kohdassa mainittu asia parlamentti v. neuvosto, tuomion 83 ja 84 kohta; oikeushenkilön mahdollisuudesta vedota perusoikeuksien loukkaamiseen ks. edellä 102 kohdassa mainittu asia Melli Bank v. neuvosto, tuomion 41 kohta).

163 Tässä tapauksessa asetus N:o 36/2012 sisältää tarvittavat säännökset perusoikeuksien suojan turvaamiseksi, koska erityisesti sen 32 artiklan 2–4 kohdassa neuvosto velvoitetaan perustelemaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön merkitseminen tähän asetukseen sisältyvien rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon, antamaan luetteloon merkitseminen tiedoksi kyseisille henkilöille suoraan tai julkaisemalla ilmoitus ja antamaan näille mahdollisuus huomautusten tekemiseen, tarkastelemaan päätöstään uudelleen, jos esitetään konkreettista uutta näyttöä tai tehdään huomautuksia, ja tarkastelemaan luetteloita uudelleen säännöllisin väliajoin ja vähintään 12 kuukauden välein.

164 Nämä kanneperusteet on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

Asian olosuhteiden puutteellista tutkintaa koskeva kanneperuste

165 Kantaja väittää, ettei neuvosto suorittanut todellista asian olosuhteiden tutkintaa vaan tyytyi hyväksymään jäsenvaltioiden ehdotukset tutkimatta niiden tietojen ja sen näytön paikkansapitävyyttä ja merkityksellisyyttä, joihin kantajaan kohdistettavien rajoittavien toimenpiteiden hyväksyminen ja pysyttäminen voi perustua.

166 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

167 Neuvosto on tässä tapauksessa merkinnyt kantajan Syyriaan kohdistettavissa rajoittavissa toimenpiteissä tarkoitettujen henkilöiden luetteloihin ja pysyttänyt sen niissä sen vuoksi, että CBS omistaa 84,2 prosenttia kantajasta.

168 Tämä seikka pitää paikkansa, eikä kantaja ole missään vaiheessa kiistänyt sitä. Se on päinvastoin yrittänyt osoittaa, että se on tästä omistussuhteesta huolimatta ollut riippumaton CBS:stä.

169 Kuten on ilmennyt tutkittaessa kanneperusteita, jotka koskevat ilmeistä arviointivirhettä sen osalta, osallistuiko kantaja Syyrian hallinnon rahoittamiseen, neuvosto on tässä tapauksessa kuitenkin voinut aiheellisesti tukeutua omistussuhteeseen merkitessään kantaja kyseisiin luetteloihin ja pysyttäessään sen niissä.

170 Koska neuvosto on tukeutunut kyseiseen omistussuhteeseen, jonka paikkansapitävyyttä on pidettävä varmistettuna, on katsottava, että neuvosto on tutkinut asian olosuhteita riittävästi.

171 Tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä.

172 Kaikesta edellä esitetystä ilmenee, ettei yksikään kantajan kanneperusteista ole perusteltu, joten kanteet on hylättävä kokonaisuudessaan ilman, että olisi tarpeen ratkaista, täyttyvätkö kantajan vaatimusten, joiden mukaan neuvoston 24.1.2012 ja 30.11.2012 päivättyihin kirjeisiin sisältyvät päätökset on tarvittavilta osin kumottava, tutkittavaksi ottamisen edellytykset, minkä neuvosto on kiistänyt.

Oikeudenkäyntikulut

173 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Kanteet hylätään.

2) Syrian Lebanese Commercial Bank SAL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen Berardis Wetter

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä helmikuuta 2014.

Allekirjoitukset